

The Triumph of Hope

By Elder Neil L. Andersen
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Тріумф надії

Старійшина Ніл Л. Андерсен
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

October 2024 general conference

Hope is a living gift, a gift that grows as we increase our faith in Jesus Christ.

My dear brothers and sisters across the world, as we begin this very special time of general conference, the eyes of heaven will certainly be focused upon us. We will hear the voice of the Lord through His servants; we will feel the “guiding, directing, [and] comforting” influence of the Holy Ghost, and our faith will be strengthened.

Three years ago, President Russell M. Nelson began general conference with these words: “Pure revelation for the questions in your heart will make this conference rewarding and unforgettable. If you have not yet sought for the ministering of the Holy Ghost to help you hear what the Lord would have you hear during these two days, I invite you to do so now. Please make this conference a time of feasting on messages from the Lord through His servants.”

The scriptures link three words powerfully together: faith, hope, charity. The gift of hope is a priceless endowment from God.

The word hope is used for many things we want to happen. For example, “I hope it won’t rain,” or “I hope our team wins.” My intent is to speak of our sacred and eternal hopes centered in Jesus Christ and the restored gospel and our “confident expectation[s] of ... the promised blessings of righteousness.”

Надія — це живий дар, дар, який зростає в міру того, як ми збільшуємо нашу віру в Ісуса Христа.

Мої дорогі брати і сестри по всьому світу, коли ми вступаємо в цей особливий період генеральної конференції, погляд небес, беззаперечно, спрямовується на нас. Ми почуємо голос Господа через Його слуг; ми відчуємо “скеровуюч[ий], спрямовуюч[ий] [і] втішаюч[ий]” вплив Святого Духа, і нашу віру буде зміцнено.

Три роки тому Президент Рассел М. Нельсон розпочав генеральну конференцію такими словами: “Чисте одкровення у відповідь на запитання, які є у вашому серці, зробить цю конференцію корисною і незабутньою. Якщо ви ще не прагнули священнослужіння Святого Духа, щоб Він допоміг вам почути, що Господь хоче, аби ви почули впродовж цих двох днів, я пропоную вам відчути це прагнення зараз. Будь ласка, зробіть цю конференцію часом бенкетування посланнями від Господа, переданими через Його слуг”.

У Писаннях нерозривно поєднуються три слова: віра, надія, милосердя. Дар надії — це безцінне обдарування силою від Бога.

Словонадія вживається в багатьох контекстах, коли ми на щось сподіваємося. Наприклад: “Сподіваюся, сьогодні не дощитиме,” або “Сподіваюся, що наша команда виграє”. Я маю намір говорити про наші священні та вічні сподівання, зосереджені на Ісусі Христі й відновленій євангелії, а також на наших “впевнених очікуван[нях]... обіцяних благословень праведності”.

Our Hope for Eternal Life

Our hope of eternal life is assured through the grace of Christ and our own choices, allowing us the remarkable blessing of returning to our heavenly home and living forever in peace and happiness with our Heavenly Father, His Beloved Son, our faithful family and precious friends, and the righteous men and women from every continent and every century.

On earth we experience joy and sorrow as we are tested and proven. Our victory comes through faith in Jesus Christ as we triumph over our sins, difficulties, temptations, unfairness, and the challenges of this mortal life.

As we strengthen our faith in Jesus Christ, we see beyond our struggles to the blessings and promises of eternity. Like a light whose brilliance grows, hope brightens the darkened world, and we see our glorious future.

Hope Comes from God

Since the beginning, our Heavenly Father and His Beloved Son have eagerly blessed the righteous with the precious gift of hope.

After leaving the garden, Adam and Eve were taught by an angel of the promise of Jesus Christ. The gift of hope enlightened their lives. Adam declared, “My eyes are opened, and in this life I shall have joy.” Eve spoke of “the joy of [their] redemption, and the eternal life which God giveth unto all the obedient.”

Just as the Holy Ghost brought hope to Adam, the power of the Lord’s Spirit enlightens the faithful today, illuminating the reality of eternal life.

The Savior sends us a Comforter, the Holy Ghost, a companion bringing faith, hope, and peace “not as the world giveth.”

“In the world,” the Savior said, “ye shall have tribulation: but be of good cheer [keep a brightness of hope]; I have overcome the world.”

In times of difficulty, we choose to trust the Lord in faith. We quietly pray, “Not my will but thine be done.” We feel the Lord’s approval for our meek willingness, and we await the promised peace the Lord will send in His chosen timing.

Наша надія на вічне життя

Наша надія на вічне життя забезпечена благодаттю Христа і нашим власним вибором, що дає нам чудове благословення повернутися до нашого небесного дому і жити вічно в мирі та щасті з нашим Небесним Батьком, Його Улюбленим Сином, нашою вірною сім’єю і дорогоцінними друзями, а також праведними чоловіками і жінками з усіх континентів і кожного століття.

На землі ми відчуваємо радість і переживаємо смуток, проходячи перевірку й випробування. Наша перемога приходить завдяки вірі в Ісуса Христа, коли ми долаємо наші гріхи, труднощі, спокуси, несправедливість і відповідаємо на виклики цього земного життя.

Зміцнюючи свою віру в Ісуса Христа, ми можемо зазирнути за межі наших проблем і побачити благословення та обіцяння вічності. Подібно до світла, яскравість якого зростає, надія освітлює затемнений світ, і ми бачимо наше славне майбутнє.

Надія приходить від Бога

Від самого початку наш Небесний Батько і Його Улюблений Син прагнули благословити праведників дорогоцінним даром надії.

Після того як Адам і Єва покинули сад, ангел навчав їх, що людству буде дано Ісуса Христа. Дар надії освітив їхнє життя. Адам проголосив: “Мої очі відкрилися, і в цьому житті я матиму радість”. Єва говорила про “рад[ість] [їхнього] викуплення, і вічного життя, яке Бог дає всім послušним”.

Подібно до того як Святий Дух приніс надію Адамові, сила Господнього Духа про-світлює віруючих сьогодні, висвітлюючи реальність вічного життя.

Спаситель посилає нам Утішителя, Святого Духа, супутника, Який приносить віру, надію і мир “не так, як дає світ”.

Спаситель сказав: “Страждання зазнаєте в світі, але будьте відважні [і зберігайте яскравість надії]: Я світ перемирі!”

У важкі часи ми вирішуємо довіритися Господу з вірою. Ми тихо молимося: “Не моя, а Твоя нехай станеться воля!” Ми відчуваємо Господнє схвалення нашої покірної готовності і чекаємо обіцяного миру, який Господь пошле у вибраний Ним час.

The Apostle Paul taught, “The God of hope [will] fill you with ... joy and peace ... , that ye may abound in hope,” “rejoicing in hope; patient in tribulation;” “through the power of the Holy Ghost.”

A Lesson of Hope

The prophet Moroni knew firsthand about having hope in Christ during tribulation. He explained his harrowing situation:

“I am alone. ... I have not ... whither to go.”

“I make not myself known ... lest they should destroy me.”

Remarkably, in this dark and lonely hour, Moroni records his father’s words of hope:

“If a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.”

“What is it that ye shall hope for? ... Ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal.”

My brothers and sisters, hope is a living gift, a gift that grows as we increase our faith in Jesus Christ. “Faith is the substance of things hoped for.” We build this substance—the evidence blocks of our faith—through prayer, temple covenants, keeping the commandments, continually feasting on the scriptures and the words of modern-day prophets, taking the sacrament, serving others, and worshipping weekly with our fellow Saints.

A House of Hope

To fortify our hope in a time of increasing wickedness, the Lord has directed His prophet to dot the earth with His temples.

As we enter the Lord’s house, we feel the Spirit of God, verifying our hope.

The temple testifies of the empty tomb and that life beyond the veil continues for all.

For those who do not have an eternal companion, the ordinances powerfully confirm that every righteous person will receive every promised blessing.

There is sublime hope as a young couple kneels across the altar to be sealed, not just for time but for eternity.

There is an immensity of hope for us in the

Апостол Павло навчав: “Бог же надії... вас наповнить усякою радістю й миром... щоб ви збагатились надією”, “тіши[лися] надією, утиски терп[іли]” “силою Духа Святого”.

Урок надії

Пророк Мороній не з чуток знав, що таке надія на Христа у часи скорботи. Він так описав свою жахливу ситуацію:

“Я один... Я не маю... куди йти”.

“Я не даю про себе знати... щоб вони не знищили мене”.

Дивовижно, що в цю темну і самотню годину Мороній записує слова свого батька про надію:

“Якщо людина матиме віру, вона повинна мати і надію; бо без віри не може бути ніякої надії”.

“І що це таке, на що ви маєте надіятися?... Ви матимете надію через спокуту Христа і силу Його воскресіння воскреснути до життя вічного”.

Моя брати і сестри, надія — це живий дар, дар, який зростає в міру того, як ми збільшуємо нашу віру в Ісуса Христа. “А віра то підстава сподіваного”. Ми будуємо підставу нашої віри через молитву, храмові завіти, дотримання заповідей, постійне бенкетування Писаннями і словами сучасних пророків, прийняття причастя, служіння і щотижневе поклоніння разом з іншими святими.

Дім надії

В час, коли зла стає все більше і більше, Господь заради зміцнення нашої надії наказав Своему пророкові усяти землю Своїми храмами.

Входячи в дім Господа, ми відчуваємо Духа Божого, Який підтверджує нашу надію.

Храм свідчить про порожню гробницю і про те, що життя за завісою продовжується для всіх.

Для тих, хто не має вічного супутника, обряди переконливо підтверджують, що кожна праведна людина отримає кожне обіцяне благословення.

Відчувається така піднесена надія, коли молода пара стає на коліна перед олтарем, щоб бути запечатаною не лише на час, але й на вічність.

В обіцяннях, що даються нашим нащад-

promises made to our posterity, whatever their current circumstances.

There is no pain, no sickness, no injustice, no suffering, nothing that can darken our hope as we believe and hold tightly to our covenants with God in the house of the Lord. It is a house of light, a house of hope.

When Hope Is Discarded

We shed tears of sorrow as we see the sadness and despair in those who have no hope in Christ.

I recently observed from a distance a couple who at one time had faith in Christ but then decided to discard their belief. They were successful in the world, and they found pleasure in their intellect and the rejection of their faith.

All seemed well until the husband, still young and energetic, suddenly fell ill and died. Like an eclipse of the sun, they had blocked the light of the Son, and the result was an eclipse of hope. The wife, in her disbelief, now felt disoriented, painfully unprepared, unable to comfort her children. Her intellect had told her that her life was in perfect order until suddenly she could see no tomorrow. Her despair brought darkness and confusion.

Hope in Heartbreaking Tragedy

Let me contrast her painful despair with another family's hope in Christ during a heartbreaking time.

Twenty-one years ago the newborn son of my nephew Ben Andersen and his wife, Robbie, was life-flighted from their Idaho farming community to Salt Lake City. I arrived at the hospital, and Ben explained the severe, life-threatening complications with their baby's heart. We placed our hands on Trey's tiny head. The Lord blessed him with continued life.

Trey had heart surgery the first week of his life, and more surgeries followed. As the years passed, it became apparent that Trey would need a heart transplant. Although his physical activities were limited, his faith expanded. He wrote, "I have never felt sorry for myself because I have always known the importance of having faith

кам, є величезна надія для нас, незалежно від того, в яких обставинах ми перебуваємо зараз.

Жодні біль, хвороби, несправедливості та страждання не затьмарять нашу надію, коли ми віримо і міцно тримаємося наших завітів, укладених з Богом у домі Господа. Це дім світла, дім надії.

Коли надію втрачено

Ми проливаємо сльози скорботи, коли бачимо смуток і відчай у тих, хто не має надії на Христа.

Нещодавно я спостерігав здалеку за парою, яка колись вірила в Христа, але потім вирішила відректися від своєї віри. Вони були успішними у світі, знаходили задоволення у своєму інтелекті та зреченні віри.

Все здавалося добре, поки чоловік, все ще молодий та енергійний, раптово не захворів і не помер. Подібно до затемнення сонця, вони закрили світло Сина, і результатом стало затемнення надії. Дружина, через свою невіру, відчувала себе дезорієнтованою, болісно невідповідною, нездатною втішити своїх дітей. Її інтелект свідчив, що її життя було в ідеальному порядку, аж поки вона раптом не втратила здатність бачити завтрашній день. Її відчай приніс темряву і розгубленість.

Надія у нестерпній трагедії

Дозвольте мені у протиположності її болісному відчаю навести приклад надії на Христа в іншій родині в дуже скрутний час.

Двадцять один рік тому новонародженого сина мого племінника, Бена Андерсена, та його дружини, Роббі, забрали вертольотом з їхньої фермерської громади в Айдахо до лікарні в Солт-Лейк-Сіті. Я приїхав до лікарні, і Бен пояснив, що у їхньої дитини виникли серйозні, небезпечні для життя ускладнення з серцем. Ми поклали наші руки на маленьку голівку Трея. Господь благословив його на подальше життя.

У перший тиждень свого життя Трей переніс операцію на серці, а потім ще кілька операцій. Минали роки, і стало очевидно, що Трею потрібна пересадка серця. Хоча його фізична активність була обмежена, його віра зростала. Він написав: "Я ніколи не відчував жалості до себе, бо завжди знав, як важливо

in Jesus Christ and a testimony of the plan of salvation.”

Trey kept on his phone this well-known quote from President Nelson: “The joy we feel has little to do with the circumstances of our lives and everything to do with the focus of our lives.”

Trey wrote: “I have always looked forward to serving a full-time mission, but ... my doctors won’t let me serve a mission until at least a year after my transplant. ... I’ve put my faith in Jesus Christ.”

Trey was excited at being accepted into the accounting major at BYU beginning this semester, but even more excited in late July when he received the very anticipated telephone call to come to the hospital for his heart transplant.

“One year,” Trey said, “and I will be on my mission.”

There were great expectations as he entered the operating room. However, during the surgery there were devastating complications, and Trey never regained consciousness.

His mother, Robbie, said: “Friday had been the most heartbreaking day ... just trying to wrap our minds around it. ... I had stayed up late just trying to process everything. ... But Saturday, I woke up with a feeling of absolute joy. It wasn’t just peace; it wasn’t denial. I felt joy for my son, and I felt joy as his mother. ... Ben had gotten up a lot earlier than me, and when we finally got a chance to talk, Ben had awakened with the exact same feeling.”

Ben explained: “Clarity came to my soul as God taught me through His Holy Spirit. I awoke at 4:00 a.m. and was filled with indescribable peace and joy. How is this possible? ... The passing of Trey is so very painful, and I miss him so much. But the Lord does not leave us comfortless. ... I look forward to a joyful reunion.”

The Promise of Hope

Trey had noted in his journal these words from President Nelson’s general conference talk: “It doesn’t seem possible to feel joy when your

мати віру в Ісуса Христа і свідчити про план спасіння”.

У Трея була в телефоні добре відома цитата від Президента Нельсона: “Радість, яку ми відчуваємо, не має майже нічого спільного з обставинами нашого життя, і цілком залежить від того, на чому зосереджене наше життя”.

Треї написав: “Я завжди з радістю чекав нагоди служити на місії повного дня, але... мої лікарі не дозволяють мені служити на місії, поки не мине принаймні рік з моменту пересадки серця... Я покладаюся з вірою на Ісуса Христа”.

Треї був дуже радий, що його прийняли на факультет бухгалтерського обліку в УБЯ на початку цього семестру, але ще більше він зрадів наприкінці липня, коли йому нарешті зателефонували і запросили приїхати в лікарню для трансплантації серця.

“Один рік, — сказав Треї, — і я буду на місії”.

Він увійшов до операційної з великими сподіваннями. Однак під час операції виникли серйозні ускладнення, і Треї так і не прийшов до тями.

Його матір, Роббі, сказала: “П’ятниця була найбільш нестерпним днем... коли ми просто намагалися оговтатися... Я довго не лягала спати, просто намагаючись усе це усвідомити... Але в суботу я прокинулася із почуттям абсолютної радості. Це було не просто почуття миру, це не було заперечення. Я відчула радість за свого сина, я відчула радість як його мати... Бен прокинувся набагато раніше за мене, і коли у нас нарешті з’явилася можливість поговорити, Бен сказав, що прокинувся з таким самим відчуттям”.

Бен пояснив: “Ясність прийшла в мою душу, коли Бог навчав мене через Свого Святого Духа. Я прокинувся о 4:00 ранку і був сповнений невимовного спокою і радості. Як це можливо?... Смерть Трея принесла нам стільки болю, і я дуже сумую за ним. Але Господь не залишить нас безутішними... Я з нетерпінням чекаю нашого радісного возз’єднання”.

Обіцяння надії

Треї записав у своєму щоденнику такі слова з виступу Президента Нельсона на генеральній конференції: “Здається немож-

child suffers with an incurable illness or when you lose your job or when your spouse betrays you. Yet that is precisely the joy the Savior offers. His joy is constant, assuring us that our ‘afflictions shall be but a small moment’ [Doctrine and Covenants 121:7] and be consecrated to our gain.”

Brothers and sisters, the peace you seek may not come as quickly as you desire, but I promise you that as you trust in the Lord, His peace will come.

May we nurture our precious faith, pressing forward with a perfect brightness of hope. I testify that our hope is our Savior, Jesus Christ. Through Him, all our righteous dreams will be realized. He is the God of hope—the triumph of hope. He lives and He loves you. In the name of Jesus Christ, amen.

ливам відчувати радість, коли ваша дитина страждає невиліковною хворобою, або коли ви втрачаєте роботу, або коли ваше подружжя зраджує вас. Втім мова йде саме про ту радість, яку пропонує Спаситель. Його радість є постійною, вона приносить нам запевнення, що наші “страждання будуть лише на короткий час” [Учення і Завіти 121:7] і що вони будуть освячені на нашу користь”.

Брати і сестри, мир, якого ви прагнете, може настати не так швидко, як вам хотілося б, але я обіцяю вам, що коли ви довіритесь Господу, Його мир прийде.

Плекаймо нашу дорогоцінну віру, просуваючись уперед з досконалим сяйвом надії. Я свідчу, що наша надія — це наш Спаситель Ісус Христос. Через Нього наші праведні мрії здійсняться. Він є Богом надії — Тріумфом надії. Він живий, і Він любить вас. В ім’я Ісуса Христа, амінь.